

การตรวจสอบความตรงของโครงสร้างสมรรถนะมาตรฐานตามโครงสร้าง หลักสูตร 4 ปี สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ Testing Validity of Standard Competency Measurement Model of Four-Year-Program Framework for Physical Education Students Rajabhat Universities

ปิยะพงศ์ กู้พงศ์พันธ์ และ ณัฐพงษ์ จรทะผา

ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
¹Email : piyapong.k@rbru.ac.th ; ²Email : nattapongfiba@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ตรวจสอบความตรงของโครงสร้างสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษาตามโครงสร้างหลักสูตร 4 ปี กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมี 2 กลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 133 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิสองขั้นตอน และนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 359 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิสองขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินสมรรถนะมาตรฐาน และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะมาตรฐานวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยายและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่า 1) โครงสร้างสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษามีคุณภาพด้านความตรง พิจารณาจาก $\chi^2 = 1.12$, GFI = 0.97, RMSEA = 0.03, NFI = 0.99, NNFI = 0.99, CFI = 0.99 และ AGFI = 0.90 น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-0.94 ความแปรปรวนที่สกัดได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.68-0.74 และความเที่ยงเชิงโครงสร้างมีค่าอยู่ระหว่าง 0.83-0.94 และ 2) นักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษาเห็นว่าสมรรถนะหลักทั้ง 7 ด้านเหมาะสมกับวิชาชีพในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.05-4.33 ส่วนสมรรถนะตามหน้าที่ทั้ง 5 ด้านก็มีความเหมาะสมกับวิชาชีพในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20-4.35

คำสำคัญ: สมรรถนะมาตรฐาน, การตรวจสอบความตรง, สาขาวิชาพลศึกษา

Abstract

The purposes of the research were 1) to Testing Validity of Standard Competency Measurement Model of Four-Year-Program Framework for Physical Education Students, 2) to study the level of the students' opinion about the standard competency. The samples were 133 physical education teachers and 359 physical education students selected with Two-Stage Stratified Random Sampling. The research instruments used were evaluation forms and questionnaires. The data were analyzed by descriptive statistics and confirmatory factor analysis. The research found that 1) the standard competency measurement model at framework four-year-program of physical education students was quality validity; based on relative chi-square = 1.12, GFI = 0.97, RMSEA = 0.03, NFI = 0.99, NNFI = 0.99, CFI = 0.99 และ AGFI = 0.90; the factor loading was 0.67-0.94; the average variance

extracted was 0.68-0.74 and the construct reliability was 0.83-0.94 2) the level of the students' opinion about seven core competencies was high at 4.05-4.33 and five functional competencies was high at 4.20-4.35.

Keywords: Competency, Test Validity, Physical Education

วันที่รับบทความ : 02 เมษายน 2563

วันที่แก้ไขบทความ : 08 มิถุนายน 2563

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 16 มิถุนายน 2563

1. บทนำ

สภาวการณ์การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของประเทศชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยยังต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ชับซ้อนและคาดการณ์ได้ยาก ในขณะที่ผลการจัดการศึกษาของประเทศในทุกๆระดับยังคงมีปัญหาทั้งในด้านคุณภาพของคนไทยที่ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่าง ๆ ที่ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคคุณลักษณะ และทักษะอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพึงพอใจ มีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานซึ่งผู้สอนมีบทบาทในการเรียนรู้ของนักเรียน แผนการศึกษาแห่งชาติ [1] ดังนั้นบุคลากรทางการศึกษาต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐานทางวิชาชีพ

หลักสูตรพลศึกษาเป็นหนึ่งในสาขาวิชาชีพที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษาและต้องผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะพร้อมสำหรับการทำงานให้เป็นที่ยอมรับทั้งวงการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำ“กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย” สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา [2] สอดคล้องกับสถาบันระดับอุดมศึกษาหลายแห่งในประเทศได้เปิดหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในคณะและสาขาที่ต่างกัน แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์หลักและสมรรถนะหน้าที่ที่เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพพลศึกษาที่สามารถตอบโจทย์หลักสูตรและรายวิชาของการเรียนการสอนที่จะเป็นหลักประกันได้ว่าผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะที่ผ่านการเรียนรู้รายวิชาที่มีความจำเป็นสำหรับนักศึกษาพลศึกษา ซึ่งสมรรถนะครูจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติวิชาชีพครูให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพตามความต้องการขององค์กรทางการศึกษาซึ่งมีบทสรุปการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้พัฒนาสมรรถนะและตัวบ่งชี้ของครูไทย โดยแบ่งออกเป็นสมรรถนะหลักและสมรรถนะหน้าที่ ภายตามประดิษฐ์ [3]

จากที่กล่าวมาสมรรถนะมาตรฐานเป็นสิ่งสำคัญที่คาดหวังได้ถึงความสำเร็จของบัณฑิตที่สามารถประยุกต์ใช้สมรรถนะหลักและสมรรถนะหน้าที่เป็นหลักประกันให้ผู้สำเร็จการศึกษามั่นใจได้ว่าได้มีการผ่านการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีสมรรถนะที่พึงประสงค์ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตในการปฏิบัติหน้าที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการทำวิจัยเพื่อสร้างสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา ในระดับปริญญาตรีที่สะท้อนให้เห็นถึงสมรรถนะหลักและสมรรถนะหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ให้ตรงตามหลักสูตรและรายวิชาในการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาขีดความสามารถของบัณฑิต ให้เป็นไปตามสมรรถนะที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้บัณฑิตที่สอดคล้องกับความต้องการและความต้องการของสังคมในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อตรวจสอบความตรงของโครงสร้างสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษาตามโครงสร้างหลักสูตร 4 ปี กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มที่ 1 คือ อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 205 คน จากกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 คือ อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 133 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิสองขั้นตอน

ประชากรกลุ่มที่ 2 คือ นักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 3,720 คนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี จากกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 คือ นักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 364 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิสองขั้นตอน

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยตารางการสุ่มของเครซีและมอร์แกนที่ระดับความเชื่อมั่น 95% คลาดเคลื่อน .05

3.2 ด้านตัวแปรที่ศึกษา

สมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา มี 2 องค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบย่อย โดยสมรรถนะหลัก มี 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการฟัง 2) ด้านการพูด 3) ด้านการอ่าน 4) ด้านการเขียน 5) ด้านการพาคัดศัพท์หรือความเป็นมนุษย์ 6) ด้านการพวกกติกา และกฎหมายทางสังคม และ 7) ด้านจิตอาสาและจิตสาธารณะ ส่วนสมรรถนะตามหน้าที่ มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้และความเข้าใจในหลักการพื้นฐานทางพลศึกษา 2) ด้านการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาในโรงเรียน 3) ด้านการออกแบบและจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาอย่างครุมืออาชีพ และ 5) ด้านการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี สร้างนิสัยรักการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นวิถีชีวิต

3.3 ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย คือ ปีการศึกษา 2562

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินสมรรถนะมาตรฐานสำหรับอาจารย์ มีจำนวน 58 ข้อคำถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 12 ด้าน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.34-0.94 ส่วนความเที่ยงมีค่าอยู่ระหว่าง 0.64-0.96

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา มีจำนวน 58 ข้อคำถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 12 ด้าน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.54-0.81 ส่วนความเที่ยง มีค่าอยู่ระหว่าง 0.77-0.92 (วิเคราะห์รายด้าน)

ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนก พบว่าทุกข้อคำถามผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน [4] ระบุว่า ค่าไม่ควรต่ำกว่า 0.30 ส่วนความเที่ยงทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ Hair et al [5] ระบุว่า ควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป แต่อาจจะอนุโลมได้ไม่ต่ำกว่า 0.60 ในกรณีการวิจัยเชิงสำรวจ

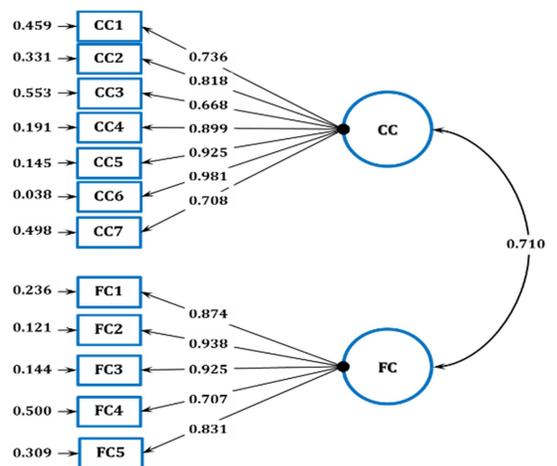
4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีทั้งผู้ช่วยนักวิจัย และผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

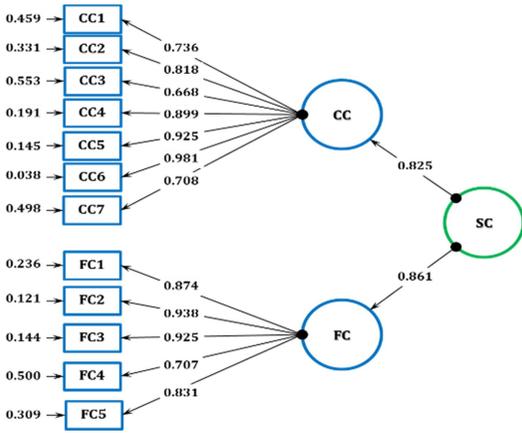
5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการตรวจสอบความตรงของโครงสร้างสมรรถนะมาตรฐานตามโครงสร้างหลักสูตร 4 ปี สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา

การตรวจสอบความตรงจะดำเนินการพิจารณาด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของข้อมูลที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา โดยจะทำการตรวจสอบ 1) ความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล และ 2) ความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 1 โมเดลความแปรปรวนระหว่างองค์ประกอบของโมเดลการวัดสมรรถนะมาตรฐาน

รูปที่ 2 โมเดลการวัดลำดับที่ 2 ของโมเดลการวัดสมรรถนะมาตรฐาน

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลการวัดของโมเดลการวัดสมรรถนะมาตรฐาน

Goodness of fit statistics	Fit Index รูปที่ 1	Fit Index รูปที่ 2
$\chi^2 (p >.05)$	31.25 (.26)	31.25 (.26)
Absolute fit measures		
$\chi^2/df (\leq 3.00)$	1.12	1.12
GFI (≥ 0.90)	0.97	0.97
RMSEA (<0.08)	0.03	0.03
Incremental fit indices		
NFI (≥ 0.90)	0.99	0.99
NNFI (>0.92)	0.99	0.99
CFI (≥ 0.97)	0.99	0.99
Parsimony fit indices		
AGFI (≥ 0.85)	0.90	0.90

Note. ใช้กรณี $N < 250$ และตัวแปรสังเกตได้ ≤ 12 ตัวแปร

5.1.1 การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวัดที่ปรากฏในตารางที่ 1 โดยแบ่งดัชนีที่ใช้ประกอบการพิจารณาเป็น 3 กลุ่ม โดยก่อนการปรับแก้พบว่า โมเดลการวัดสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษา

ครู สาขาวิชาพลศึกษายังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับแก้โมเดลด้วยการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างความคลาดเคลื่อนจากการวัดของตัวชี้วัด พบว่า ดัชนีกลุ่มที่ 1 ของทั้ง 2 โมเดล ได้แก่ Normed chi-square มีค่าเท่ากับ 1.12, GFI มีค่าเท่ากับ 0.99 และ RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.03 ทั้งหมดผ่านเกณฑ์การประเมิน ดัชนีกลุ่มที่ 2 NFI มีค่าเท่ากับ 0.99, NNFI มีค่าเท่ากับ 0.99 และ CFI มีค่าเท่ากับ 0.99 ทั้งหมดผ่านเกณฑ์การประเมิน และกลุ่มที่ 3 AGFI มีค่าเท่ากับ 0.90 ผ่านเกณฑ์การประเมิน ดังนั้นในภาพรวมสรุปได้ว่าโมเดลการวัดสมรรถนะมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.1.2 การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดสมรรถนะมาตรฐานสำหรับนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างเป็นการพิจารณา 1) ความตรงเชิงรวมและ 2) ความตรงเชิงจำแนก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าพารามิเตอร์ ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่สกัดได้และค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของโมเดล

Component	Factor Loading	Reliability	ME
สมรรถนะมาตรฐาน ($\rho_v = 0.74, \rho_c = 0.83$)			
CC	0.83**	0.69	0.31
FC	0.86**	0.74	0.26
สมรรถนะหลัก ($\rho_v = 0.68, \rho_c = 0.94$)			
CC1	0.74**	0.55	0.45
CC2	0.82**	0.67	0.33
CC3	0.67**	0.45	0.55
CC4	0.90**	0.81	0.19
CC5	0.92**	0.85	0.15
CC6	0.98**	0.96	0.04
CC7	0.71**	0.50	0.50
สมรรถนะตามหน้าที่ ($\rho_v = 0.74, \rho_c = 0.93$)			
FC1	0.87**	0.76	0.24
FC2	0.94**	0.88	0.12
FC3	0.93**	0.86	0.14
FC4	0.71**	0.50	0.50
FC5	0.83**	0.69	0.31

Note. ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, ME ย่อมาจาก Measurement error

จากตารางที่ 2 เป็นการนำค่าพารามิเตอร์ของโมเดลรูปที่ 2 มาพิจารณาความตรงเชิงรวม โดยโครงสร้างหลักของสมรรถนะมาตรฐาน ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะหลัก (CC) และสมรรถนะตามหน้าที่ (FC) พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเท่ากับ 0.83 และ 0.86 ตามลำดับ ความแปรปรวนที่สกัดได้มีค่าเท่ากับ 0.74 และความเที่ยงเชิงโครงสร้างมีค่าเท่ากับ 0.83

เมื่อพิจารณาโครงสร้างย่อยของสมรรถนะหลัก พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-0.98 ความแปรปรวนที่สกัดได้มีค่าเท่ากับ 0.68 และความเที่ยงเชิงโครงสร้างมีค่าเท่ากับ 0.94 ส่วนองค์ประกอบย่อยด้านสมรรถนะตามหน้าที่ พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.71-0.94 ความแปรปรวนที่สกัดได้มีค่าเท่ากับ 0.74 และความเที่ยงเชิงโครงสร้างมีค่าเท่ากับ 0.93

สำหรับเกณฑ์การประเมินความตรงเชิงรวม ระบุว่า น้ำหนักองค์ประกอบควรมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ความแปรปรวนที่สกัดได้ควรมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และความเที่ยงเชิงโครงสร้างควรมีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป Hair et al [5] ซึ่งผลการพิจารณา พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบความแปรปรวนที่สกัดได้ และความเที่ยงเชิงโครงสร้างผ่านเกณฑ์การประเมินทุกค่า สรุปได้ว่า โมเดลการวัดสมรรถนะมาตรฐานมีความตรงเชิงรวม

ในส่วนของความตรงเชิงจำแนกเป็นการพิจารณาความเหมาะสมถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ซึ่งผลการพิจารณา พบว่า ค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างสมรรถนะหลักกับสมรรถนะตามหน้าที่มีค่าเท่ากับ 0.71 ดังรูปที่ 1 ($R^2 = 0.50$) เมื่อนำมาเทียบกับค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ของสมรรถนะหลัก และสมรรถนะตามหน้าที่ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.68 และ 0.74 ตามลำดับ พบว่า ค่า R^2 น้อยกว่าค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ สรุปได้ว่า โมเดลมีความตรงเชิงจำแนก

ดังนั้นการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดสมรรถนะมาตรฐาน พบว่า ผ่านการประเมินทั้งด้านความสอดคล้องกลมกลืนและด้านความตรงเชิงโครงสร้าง

5.2 ผลการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสมรรถนะมาตรฐาน

ผลจากการศึกษานี้เป็นการสะท้อนความคิดเห็นของนักศึกษาว่าสมรรถนะมาตรฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดต่อวิชาชีพ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ตลอดจน

ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้สมรรถนะมาตรฐานที่ได้จากการวิจัยเป็นที่ยอมรับทั้งจากระดับผู้เชี่ยวชาญและระดับปฏิบัติการ ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อสมรรถนะมาตรฐาน

สมรรถนะ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. สมรรถนะหลัก			
ด้านที่ 1	4.18	0.59	มาก
ด้านที่ 2	4.11	0.60	มาก
ด้านที่ 3	4.15	0.64	มาก
ด้านที่ 4	4.05	0.67	มาก
ด้านที่ 5	4.33	0.64	มาก
ด้านที่ 6	4.31	0.64	มาก
ด้านที่ 7	4.29	0.61	มาก
2. สมรรถนะตามหน้าที่			
ด้านที่ 1	4.26	0.59	มาก
ด้านที่ 2	4.23	0.58	มาก
ด้านที่ 3	4.20	0.61	มาก
ด้านที่ 4	4.21	0.67	มาก
ด้านที่ 5	4.35	0.66	มาก

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาสมรรถนะหลักในความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า สมรรถนะย่อยทั้ง 7 ด้านมีความสำคัญต่ออาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษาในระดับมาก โดยสมรรถนะด้านการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มีความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$, $SD = 0.64$)

เมื่อพิจารณาสมรรถนะตามหน้าที่ในความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า สมรรถนะย่อยทั้ง 5 ด้านมีความสำคัญต่ออาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษาในระดับมาก โดยสมรรถนะด้านการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี สร้างนิสัยการรักออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นวิถีชีวิตมีความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.66$)

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 โครงสร้างหรือโมเดลการวัดสมรรถนะมาตรฐานตามโครงร่างหลักสูตร 4 ปี สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษามีคุณภาพด้านความตรง

6.2 สมรรถนะหลัก และสมรรถนะตามหน้าที่ในความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่าสมรรถนะย่อยทั้ง 12 ด้านมีความสำคัญต่ออาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษาในระดับมาก

7. การอภิปรายผล

การอภิปรายผลจะแบ่งเป็น 2 ประเด็นที่สำคัญตามข้อค้นพบที่ได้จากผลการวิจัย ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพของโครงสร้างสมรรถนะมาตรฐานพบว่ามีความเหมาะสม โดยผ่านการประเมินทั้งด้านความสอดคล้องกลมกลืน และด้านความตรงเชิงโครงสร้าง บ่งบอกว่าโครงสร้างสมรรถนะมาตรฐานที่ผู้วิจัยนำมาศึกษามีความเหมาะสมที่จะนำไปประเมินและพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา ให้มีศักยภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครู และการจัดการเรียนรู้เฉพาะทางของสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าสมรรถนะหลักของวิชาชีพครูสอดคล้องกับสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา [6] ที่ระบุว่า ผู้ประกอบวิชาชีพครูจำเป็นต้องมีสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวกับการจับใจความ การสรุปข้อความจากการอ่านและการฟัง ความชัดเจนในการอธิบายและยกตัวอย่าง และการตั้งคำถามได้ตรงประเด็น สมรรถนะด้านความสามารถในการปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และตระหนักถึงสิทธิมนุษยชน สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามกติกาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และขนบธรรมเนียมประเพณี และสมรรถนะด้านการรักษาสีทธิประโยชน์ของตนเองและไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และการเคารพกติกาของสังคม ทิมพันซ์ เดชชะคุปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน [7] ในส่วนของสมรรถนะตามหน้าที่ของวิชาชีพครู เป็นสมรรถนะเฉพาะทางที่ครูสาขาวิชาพลศึกษาทุกคนต้องมี เพราะจะเกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่โดยตรงของครูสาขาวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของอัสรี สะอิดี [8] ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยอธิบายว่า ครูพลศึกษา ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในด้านวิชาการ ปรัชญาและหลักการพลศึกษา สามารถเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างมีเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน วางแผนและจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังต้องมีความรอบรู้ในเรื่องทักษะกีฬา ทั้งในเรื่องความรู้ กฏกติกา การปฏิบัติทักษะ และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

ประเด็นที่ 2 ผลการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสมรรถนะมาตรฐาน กรณีสมรรถนะหลักพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักทั้ง 7 ด้าน โดยให้ความสำคัญกับด้านการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากที่สุด ซึ่งข้อคิดเห็นของนักศึกษาสอดคล้องกับอาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษาที่ให้ความสำคัญกับสมรรถนะด้านเคารพกฎ กติกา และกฎหมายทางสังคม และด้านเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากที่สุด จะเห็นว่าทั้งอาจารย์และนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเห็นว่สมรรถนะหลักทั้ง 7 ด้านมีความสำคัญต่อวิชาชีพครู แต่ให้ความสำคัญกับการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการเคารพกฎ กติกา และกฎหมายทางสังคมมากที่สุด สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร [9] ที่ให้ความสำคัญกับ “พื้นฐานความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย” ที่ประกอบด้วย 1) การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ทุกคนเกิดมามีคุณค่าเท่ากันมีอาจล่วงละเมิดได้ 2) เคารพสิทธิ เสรีภาพและ กฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรม และ 3) รับผิดชอบต่อตนเองผู้อื่น และสังคม ส่วนกรณีสมรรถนะตามหน้าที่ พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามองค์ประกอบของสมรรถนะตามหน้าที่ทั้ง 5 ด้าน โดยให้ความสำคัญกับด้านการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี สร้างนิสัยการรักออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นวิถีชีวิตมากที่สุด แต่อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษาให้ความสำคัญกับสมรรถนะด้านการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาในโรงเรียนกับด้านการออกแบบ และจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้มากที่สุด จากข้อค้นพบดังกล่าวจะเห็นว่าอาจารย์ให้ความสำคัญไปที่การออกแบบและจัดกิจกรรมทางพลศึกษาที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ของผู้เรียน ส่วนนักศึกษาจะให้ความสำคัญกับการทำตัวเป็นแบบอย่างและศึกษาหาความรู้ที่จำเป็นทางพลศึกษา

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผู้ที่สนใจสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางหรือกำหนดกรอบในการพัฒนานักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษาสำหรับหลักสูตร 4 ปีได้

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการนำไปต่อยอดในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองระยะยาวเพื่อติดตามผลตลอดระยะเวลา 4 ปี เพื่อดูสมรรถนะที่เกิดขึ้นกับบัณฑิต

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, พรักหวาน กราฟฟิค, 2560.
- [2] สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (23 มิถุนายน 2562). แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. สืบค้นจาก <http://www.mua.go.th/users/tqfhed/news/FilesNews/FilesNews3/News328072552.pdf>.
- [3] กฤษดา ตามประดิษฐ์, “สมรรถนะมาตรฐานสำหรับบัณฑิตระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการการกีฬา,” ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, 2559.
- [4] ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย, กาฬสินธุ์, ประสานการพิมพ์, 2556.
- [5] Hair, J.F., Black, W.C., Babin, Babin, B.J, & Anderson, R.E. Multivariate data analysis, 7thed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 2010.
- [6] สถาบันพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา, โครงการพัฒนาสมรรถนะของครูตามระบบการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.
- [7] พิมพ์ เดชะคุปต์ และ พรทิพย์ แข็งขัน, สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.
- [8] อัสรี สะอีดี้, “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ,” ครูศา

สตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2562.

- [9] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, พื้นฐานความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย, กลุ่มงานผลิตเอกสารสำนักประชาสัมพันธ์, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2556.

